

gali. Tik morja sta dva visoka stolpa, z velikanskimi svetilnicami, ki svetijo barkam, kedar hočejo v noči priti v luko ali se iz nje podati na globoko morje. Zaran v jutru in pozno na večer je pri luki najbolj živahno, vse mrgoli raznih ljudi. Ladje zmirom prihajajo in odhajajo. Tujca fakini brž spoznajo in mu ponujajo svoje čolne. Genovčani so lepi ljudje visoke postave. Tudi skrbni in delavni so. Okoli 4. ure v jutru že kupujejo in prodajajo na trgu. Sitnih beračev tukaj ni, kakor drugod na Laškem. Izmed cerkvá se tujcu prikipi stolna, posvečena sv. Lavrenciju, katera se znotraj kar blišči samega belega in plavega marmorja. V kapeli sv. Janeza krstitelja kažejo skledo, na katero je pré bila položena glava sv. Janeza potem, ko mu jo je grozoviti Herod odbiti in grešnej Herodijani nesti ukazal. Vseh najlepša pa je cerkva na čast oznanenju Marije device — s. Annunziata —, ker je znotraj bogato pozlačena. Strop je krasno rezlan. Vredno je, da se obišče tudi pokopališče — campo santo. — Nahaja se zunaj mesta $\frac{1}{2}$ ure hoda. Začelo se je na njem pokapati l. 1867. Podobno je nekoliko pokopališč v Bologni. Jedno poslopje stoji na ravani, drugo nekoliko više na bregu, oboje veže tretje poslopje, ki je v poprek zidano. V teh poslopijih je vse polno izzidanih votlin, v katere se mrliči bogatašev vlagajo; bolj ubožno ljudstvo dobiva, kakor drugod tako tudi tukaj, svoj grob v črnej zemlji. Delež vendar pri bogatih in ubogih je pa jednak — trohnoha.

Blizu 8 ure zgodaj 22. aprila smo zapustili „štmano“ Genovo in po železnici se potegnoli proti domu črez Turin. Do Aleksandrije smo se peljali po že znani cesti, potem smo vkrenoli na levo ter okoli 12. prišli v Turin, glavno mesto pijemontežkih kraljev. Mesto šteje kakih 192.000 stanovnikov in je lepše zidano, kakor Florencija. Ulice so večjidel široke, snažne, gladke, dolge in, kakor bi vstrelil ravne. Kraj mesta teče reka Po, ki pa ima tukaj še precej ozko strugo. Najlepša ulica se vije ravno kraj vode Po. Steza za pešce je pokrita in zraven se vrstijo same prodajalnice za zlatino, srebrnino, in sploh za lišp. Ljudstvo v Turinu je prijazno, samo oštarijaši so neusmiljeni do tujca in računijo, da je groza. Sicer pa je mesto sedaj, ko se je kralj izselil v Florencijo in poznej v Rim, precej bolj prazno in mrtvo postalo. Stolna cerkva sv. Janeza krstitelja je velikansko poslopje s 3 ladjami in visoko 8voglato kuplo.

Drugo jutro 23. aprila smo se podali na pot v Milan. Od Turinskega kolodvora smo se peljali daleč okoli mesta, potem pa drdrali po lepi ravnini, ki se je umetno z vodo napajala zavolj rajša, ki ondi raste. V nekih urah smo prišli do Novare. Za belim mestnim zidovjem je naš slavní vojskovodja grof Radecky 23. sušča l. 1849. ošabne Pijemonteze in jihove laške prekucuhe pobil v bitki, katere se vsak Avstrijan z veseljem in ponosom spominja. Tudi naš slovenski regiment,

takrat regiment Kinsky imenovan, je bil v ognju in je cele 3 ure 12.000 Pijemontezev zadrževal, dokler ni pomoči dobil in sovražnika v mesto zapodil. Vsa pijemonteška vlada je bila zdrobljena! Od Novare smo se peljali dalje naprej po ravnini in smo v kratkem prišli do Magente, kder nam je spomin na nesrečno bitko l. 1859 poprejšnje veselje popolnem ogrenil. Tik kolodvora stoji orjašk spomenik, bivšemu francoskemu cesarju Napoleonu III. na čast. Blizu na polju je videti več lesenih črnih križev, pod katerimi trohniyo padli vojaki, avstrijski in francoski skupaj! Sred grobov je majhen griček, na njem kapelica in zraven te kostenjak. Bili smo žalostni in otožni vsi, tujan do Milana. (Nastavek prih.)

Smešničar 29. Čvrst kmet je šel po veliki cesti iz Celja. V Hudi luknji sreča gospoda, nemškutarja. Ta ga brž nagovori v svoji nemščini rekoč: her paver, bi beit ist nah Hohank? Kmet ga krivo razumi in misli, da ga zmerja za vohrnika ali oderuha. Razdražen mu odgovori: „kaj jaz vaš vohrnik, ka-li? in začne gospodiča po hrbtu ométati. Ta pa začne v sili prositi: oh, pustite me, sedaj že vem, kako daleč je v Vojnik! Kmetova palica ga je brž lepo slovenski naučila!

Razne stvari.

(Za bosenske in hercegovske reve) je Slov. Gosp. do sedaj nabral pri svojih bralcih in odposlal g. J. Horaku trgovcu in predsedniku podpiralnega odbora v Ljubljani 330 fl. Bog plati! Ostalo je 5 fl. 30 kr. Daroval je č. g. Hanžič, župnik pri sv. Duhu 1 fl. Skupaj 6 fl. 30 kr.

(Topličarjev) je do sedaj bilo v Dobrni nad Celjem 406 in v Slatini 870.

(Zletno dete) posestnika Štefana Stuheca v Runču pri Veliki nedelji je v mlako padlo in se vtopilo.

(Mariborska čitalnica) bode imela v soboto 15. t. m. v vrtu (pri slabem vremenu v salonu) g. Wiesthalerja „zur Stadt Wien“ vesel večer s petjem. Povabljeni so čast. članovi in gg. dijaki, kateri isti dan odhajajo. Naj se vsi obilo udeležé! Le članovi in po njih vpeljeni Slovenci imajo vstop.

(Iz Loč pri Konjicah) se nam piše o velikem začudenju, da je g. Haas, okrajni glavar, postal častni srenjčan v Ločah. Dopisnik nima sicer nič zoper g. Haasa, pač pa ga omiluje, da je čast sprejel od takih Ločanov. Vsem pa želi naposled „troštartja“ svetega Duha!

(Ustrelil) se je 4. jul. Miha Marat, viničar v Podigracu. Živel je s svojo ženo v samih preprih; bil je še komaj 28. maja t. l. ž njo poročen.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Ivan Hajšek je imenovan za župnika v Vseh svetih.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Vizovišek 22 gl. (ustan. dopl.), Cobelj, Suhač A. mlj., Jaric Val. po 11 gl.

(Dražbe.) 14. jul. Fr. Hojnik na Fürstu 321 fl. (2). Jož. Jagrič v Oseku (3). Jož. Fradl na Vrang (2). — 15. jul. Ant. Mršak 1600 fl. v Mahrenbergu, And. Supančič 3920 fl. v Konjicah, Jan. Hlačar v Libojah 4100 fl. — 17. jul. Anton Muhič v Dragotinskem vrhu 2400 fl. Ferd. Priglbhof v Celju 4760 fl. (2). — 19. jul. Jozefa Murnik v S. Bistrici (3). Jož. Golob (Annahof) v Ptaju 1084 fl. — 20. jul. Jozefa Malec v Slovenskem vrhu 700 fl. — 21. jul. Fr. Blažič pri Turnišu 2878 fl. Jak. Turk pri sv. Lovrenu 3250 fl., Juri Tomanič v Pristovi 1225 fl. — 22. jul. Juri Kokošinek (Popič) v Podgorju 3900 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po Hektolitrih.

(1 Hl. = 1⁶⁵/₁₀₀ vag.)

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor	8 20	6 10	5 70	4 —	5 10	—	5 —
Ptuj	8 —	5 80	5 —	4 80	5 50	5 —	5 —
Mahrenberg	10 10	7 25	5 70	3 70	5 75	7 80	5 69
Gradec	9 64	6 18	—	3 89	5 25	—	6 —
Celovec	9 60	6 83	5 9	4 7	5 30	4 46	4 —
Ljubljana	8 60	6 40	4 80	3 80	5 80	4 80	5 40
Varaždin	9 —	6 20	—	4 85	4 94	7 —	5 80
Zagreb	11 —	7 60	5 —	3 80	5 —	—	—
Dunaj	11 80	9 20	9 25	10 15	6 20	—	—
Pešt	11 95	8 4	8 —	9 12	5 58	—	—

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 66 15 — Srebrna renta 69 60 — 1860-letno državno posojilo 118 — Akcije narodne banke 877 — Kreditne akcije 151 — Napoleon 10 28 — Ces. kr. cekini 5 98 — Srebro 100 90

Loterijske številke:

V Gradcu 1. julija 1876: 62 85 43 55 51.
Na Dunaju " " 14 18 78 62 86.
" " " " 22. julija 1876.

Listič uredništva: Dopis: od Drave, ne imenuje niti uredniku oseb, o katerih je govor. Takih dopisov ne objavljamo! G. A. K. ni mogoče, nevesto si iščite po vsakem poštenem načinu, le po "Slov. Gosp." ne! Iz Kamce in iz savinjske doline prihodnjic!

Podučiteljska služba.

je razpisana v Framu (Fraenheim). Prosilci naj vložijo svoje prošnje do 15. avgusta t. l.

Krajni šolski svet v Framu.

Franc Divjak,
načelnik.

Podučiteljska služba

v Mali-Nedelji IV. plačilnega razreda s prostim stanovanjem se razpisuje.

Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni naj vložijo svoje prošnje redno obložene do 20. julija t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru, 11. j. 1876.

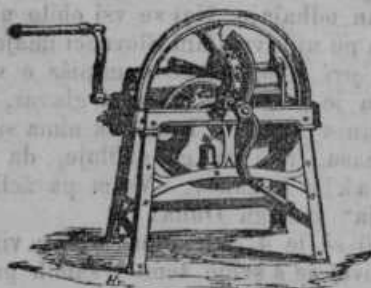
Predsednik:
žl. Premerstein.

Važno za kmetovalce!!

Mlatilnice

2—3

ročne (ki se z roko gonijo) pa tudi z vlakom ali za vodino moč po patentiranem sistemu okroglih cvekov imata vedno v zalogi



Wogg & Radakovits,

trgovca z železjem v Celju.

To so najpopolnše mlatilnice, ki so se dozdaj izdelovale; gonjač se pri



ročnih mlatilnicah malo utruji, ker so lahke; mlatijo popolnoma čisto 4 do 5 vaganov v eni uri. Dobijo se letos mnogo bolj po ceni, kakor lani. Imava tudi mašine za delanje rezanice na prodaj!